

13. JAK POHLÍŽÍ KATOLICKÁ CÍRKEV NA HOMOSEXUÁLNÍ VZTAHY?

Jaký je rozdíl mezi homosexuální orientací a homosexuálním činem podle křesťanské morálky?

- Homosexuální orientace (tendence, náklonnost), přestože je objektivně mravně nezřízená, není sama o sobě ještě hříšnou: je takovou pouze v tom smyslu, že může vést k sexuálnímu aktu.
- Homosexuální čin je naopak těžkým hříchem proti čistotě. Vždyť vylučuje dar života. Není plodem opravdového, citového a sexuálního doplnění se. V žádném případě nemůže být schválen.

Jaký je postoj katolické církve ohledně homosexuálních vztahů?

Církev říká ANO:

- k respektování homosexuální osoby, které právě proto, že je osobou, se musí prokazovat důstojnost, přijetí a pomoc. Nemůžeme opravdu zapomenout, že lidská osoba, nakolik je stvořena k obrazu a podobnosti Bohu, předchází a překračuje vlastní sexualitu, vlastní sexuální orientaci.
- k rozdílu mezi :
 - hříšníkem a hříchem,
 - orientací a homosexuálním činem,
- k respektování specifických práv jednotlivých osob, práv, které také homosexuálové mají jako osoby a jako občané, ne více a ne méně než ostatní osoby a ne jako homosexuálové;
- k výchově a nakolik je to možné k uzdravení homosexuální osoby,
- zavedení konkrétních pastoračních aktivit ve prospěch homosexuála,
- k povolání k čistotě a svatosti homosexuála,

- k modlitbě a ke svátostnému životu, což bude světlem a pomocí, aby homosexuál mohl žít v čistotě.

Církev říká NE :

- ke schvalování homosexuálního chování a k homosexuálním vztahům;
- k pojetí homosexuality jako dimenze zcela mimo mravních norem a nad nimi,
- k legalizaci a postavení homosexuálních vztahů na úroveň manželství;
- k jakémukoliv cejchu nespravedlivé diskriminace, jakékoliv formě odmítnutí, vytlačení na okraj nebo pohrdání ve vztahu k homosexuální osobě.

Mohou se stát homosexuálové kněžími?

- Nemohou být připuštěni ke svátosti kněžství ti,
 - kteří dělají homosexuální činy (během posledních tří let před kněžským svěcením), anebo
 - projevují hluboce zakořeněné homosexuální tendence nebo podporují gaykulturu,
- Ti, kteří mají homosexuální tendence přechodného charakteru, mohou být připuštěni ke svátosti kněžství, pokud takové tendence byly jasně překonány přinejmenším tři roky před jáhenským svěcením (viz *Kongregace pro katolickou výchovu, Instrukce o kritériích rozlišování povolání, 4. listopadu 2005*).

Jaké ovoce plodí heterosexuální láska a jaké homosexuální vztah?

- Láska mezi mužem a ženou má moc zrodit různé a doplňující se „lásky“: lásku manželskou, rodičovskou, bratrskou (sourozeneckou) a synovskou. Homosexuální vztah nemá tuto životní šířku. Vyprazdňuje se

a vyčerpává se ve vztahu mezi dvěma osobami.

- Životní bohatství, které heterosexuální vztah vytváří v osobách a dobrodiní, které dává společnosti, nejsou srovnatelné s životem a dobrodiními z homosexuálního vztahu.

Může se stanovit nějaká analogie mezi manželstvím a homosexuálními spojeními?

Neexistuje žádný podklad pro přizpůsobení nebo pro stanovení analogie, ani ne vzdálené, mezi homosexuálními spojeními a Božím úrůdkem o manželství a rodině. Manželství je svaté, zatímco homosexuální vztahy jsou v kontrastu s přirozeným mravním zákonem. V Písmu svatém jsou homosexuální vztahy odsouzeny jako těžká provinění:

- „Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctívají svá vlastní těla; vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli – on budiž veleben na věky! Amen. Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti, a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou scestnost“. (Řím 1,24-29)
- „Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království? Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravníci, ani zvrácení, ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast v Božím království.“ (1 Kor 6, 9-10).
- „smilníky, zvrhlíky, únosce, lháře, křivopřísežníky, a co se ještě přičítá zdravému učení podle evangelia slávy požehnaného Boha, které mi bylo svěřeno.“ (1 Tim 1,10-11).

Z jakých důvodů nesmí být homosexuální spojení legalizována?

Z různých doplňujících se důvodů:

- Důvod přirozený: civilní zákon se nemůže dostat do rozporu se zdravým rozumem, aniž by ztratil sílu zavazovat svědomí. Každý zákon ustanovený lidmi má důvod být zákonem jen natolik, nakolik je ve shodě s přirozeným mravním zákonem, který je poznáván zdravým rozumem a nakolik respektuje zvláště nezcizitelná práva každé osoby. Zákonodárství, která přejí homosexuálním spojeními, jsou v rozporu se zdravým rozumem, protože udělují spojení dvou osob stejného pohlaví právní garance podobné těm, které má instituce manželství.
- Důvody biologicko-antropologické: v homosexuálních spojeních zcela chybí biologické a antropologické prvky, které jsou vlastní manželství a rodině.

Skutečně v homosexuálním spojení:

- chybí genitálně-sexuální rozdílnost, která je objektivním faktem, se kterým přicházíme na svět: jako muž nebo žena. Tento původní fakt je vepsaný do těla, do mozku, do srdce.
- úplně chybí manželský rozměr, který představuje lidskou a uspořádanou formu sexuálních vztahů. Tyto jsou vskutku lidské, nakolik vyjadřují a podporují vzájemnou pomoc dvou rozdílných pohlaví v manželství,
 - v manželství se uskutečňuje plození a přežití lidského druhu,
 - nepřítomnost sexuální dvojpólovosti vytváří překážky normálnímu vývoji dětí, které jsou eventuálně začleněny do nitra těchto homosexuálních spojení. Chybí jim zkušenost mateřství a otcovství. Začlenění dětí do homosexuálních spojení prostřednictvím adopcí fakticky znamená činit násilí těmto dětem v tom smyslu, že se využívá jejich stavu slabosti, aby byly uvedeny do prostředí, která nenapomáhají jejich plnému lidskému rozvoji.

Jistě taková praxe by byla těžce nemravná a dostala by se do otevřeného rozporu se zásadou uznanou také mezinárodní konvencí OSN o právech dítěte, podle které je v každém případě vyšším zájmem chránit práva dítěte, nejslabší a bezbrannou část.

- Důvod společenský:

Jestliže by byla legalizována homosexuální spojení, tak by to znamenalo:

- schvalovat deviantní chování,
- učinit ho vzorem pro společnost,
- schvalovat sexuální neurčitost,
- zamlžovat základní hodnoty jako manželství a rodinu.

Pojetí rodiny by bylo vskutku podrobena radikální změně, s vážnou škodou pro obecné dobro: ztratilo by podstatný odkaz na činitele spojené s heterosexuální, jako například úkol plodivý a výchovný.

Kromě toho jsou zde dobré důvody pro tvrzení, že taková homosexuální spojení jsou škodlivá pro správný rozvoj lidské společnosti, především kdyby vzrostl jejich účinný dopad na společenské prostředí.

Vyvstává také vždy nebezpečí, že legislativa, která by z homosexuality udělala základ pro práva, by mohla povzbudit osobu s homosexuální tendencí, aby deklarovala svou homosexualitu nebo aby přímo hledala partnera za účelem využít dispozice zákona.

- Důvod právní: protože manželské páry hrají úlohu v tom, aby garantovaly řád plození a jsou tedy v nejvyšším společenském zájmu, civilní právo jim uděluje institucionální uznání. Homosexuální svazky naproti tomu nevyžadují specifickou pozornost ze strany právního řádu, protože nemají výše zmíněnou úlohu pro obecné dobro. Homosexuálové jako osoby a občané se mohou vždy uchýlit jako všichni občané a vzhledem ke své soukromé autonomii k obecnému právu, aby chránili právníkové situace vzájemného zájmu.

Co žádá katolická církev na státu, aby udělal ve vztahu k homosexuálním spojení?

- Katolická církev žádá na státu,
 - aby jasně potvrdil nemorální charakter tohoto typu spojení,
 - aby udržel tento jev v hranicích, které neuvádějí v nebezpečí prostor veřejné mravnosti,
 - aby připomněl, že snášení zla je něco velmi odlišného od schvalování a legalizace zla,
 - aby demaskoval nástrojové a ideologické využití, které se může udělat ze spravedlivé tolerance vůči homosexuálním osobám,
 - aby nepřistoupil k legalizaci homosexuálních spojení anebo k jejich legálnímu postavení na roveň manželství jako přístupu k právům, které jsou vlastní manželství,
 - aby respektoval princip rovnosti, v jehož síle se mohou připisovat stejná dobrodiní a výhody subjektům, které nejsou ve stejné právní pozici. Vskutku zatímco subjekty vázané manželstvím se snaží dodržovat sumu povinností a závazků předvídaných rodinným právem, tak subjekty homosexuálních spojení se zpronevěřují svou svobodnou volbou těmto závazkům. Proto by stát porušoval princip rovnosti, kdyby subjektům homosexuálních spojení uděloval dobrodiní, která zákon předvídá pro manželská a rodinná spojení.
 - aby bylo společné úsilí státu a církve, i když na různých polích a různými prostředky, o to především, aby mladé generace nebyly vystaveny mylnému pojetí sexuality a manželství, což by je zbavovalo nutné obrany a přispělo by to k rozšíření samotného jevu.

Někdo řekne: eventuální legalizace homosexuálního spojení nikoho nenutí, aby využíval takového zákona. A tudíž proč nevyjít vstříc tomu, kdo ho chce využívat?

- Pokud jde o toto, je třeba uvažovat o rozdílu existujícím mezi homosexuálním chováním jako soukromým jevem a stejným chováním jako společenským vztahem, který je

předvídaný a schvalovaný až do té míry, že se stává jednou z institucí právního řádu. Druhý fenomén je nejen vážnější, ale získává širší a hlubší dosah, a nakonec by s sebou přinesl úpravy celé společenské organizace, které by byly proti obecnému dobru.

- Civilní zákony jsou strukturujícími principy života člověka v lůně společnosti pro dobro nebo pro zlo (kvůli dobru nebo kvůli zlu). Hrají velmi důležitou úlohu a snad určující úlohu v podpoře mentality a mravu. Životní formy a modely, které jsou jimi vyjádřeny, nejen vnějškově zobrazují společenský život, ale vedou ke změně chápání a oceňování chování u nových generací. Legalizace homosexuálních vztahů by byla určena k tomu, aby způsobila zatemnění vnímání některých základních mravních hodnot a znehodnocení instituce manželství.

Jak se musí chovat katoličtí politici ve vztahu k legislativám, které přejí homosexuálním svazkům?

- V případě, že se poprvé předkládá v legislativním shromáždění návrh zákona ve prospěch legálního uznání homosexuálních spojení, má katolický poslanec mravní povinnost vyjádřit jasně a veřejně svůj nesouhlas a hlasovat proti návrhu. Poskytnout své vlastní hlasovací právo ve prospěch tak škodlivého legislativního textu pro obecné dobro společnosti je těžce nemorální čin.
- V případě již platného zákona, který přeje homosexuálním svazkům, se musí postavit proti němu možnými způsoby a dát ve známost svůj odpor. Když by nebylo možné úplně zrušit zákon tohoto druhu, mohl by dovoleně nabídnout vlastní podporu návrhům, které směřují k omezení škod z takového zákona nebo ke zmenšení negativních účinků na poli kultury a veřejné morálky, za podmínky, že by bylo všem jasné a známé jeho osobní a absolutní postavení se proti takovým zákonům a kdyby se vyhnulo nebezpečí pohoršení.

NB: Pro prohloubení se ve věci, čtěte následující dokumenty:

- Kongregace pro nauku víry:
 - Úvahy o plánech legálního uznání svazků mezi homosexuály, 3. června 2007
- Deklarace lidská osoba, 2-9. prosince 1975, č.8
- Dopis o pastorační péči homosexuálních osob, 1. října 1986.
- Některé úvahy týkající se odpovědi na legislativní návrhy o nediskriminaci homosexuálních osob, 24. července 1992.
- Katechismus kat. církve, č. 2357-2359, 2396.
- Kongregace pro katolickou výchovu. Instrukce o kritériích rozlišování povolání..., 4. listopadu 2005.

Poznámka – Citace z Katechismu katolické církve nebo Kompendia odpovídají v některých případech italskému vydání. Katecheze je zpracována podle předlohy vypracované Mons. Raffaello Martinelli (http://www.sancarlo.pcn.net/argomenti_nuovo/pagina0.html)

Katecheze naleznete: <http://spolotcepia.signalsy.cz/>